

INLEIDING:

In deze aliya lezen we dat de voorschriften voor arme mensen verschillen van die van rijkere mensen op de dag van hun reiniging van melaatheid. Er staat dat arme mensen minder hoeven te betalen en er wordt dan zelfs ook nog onderscheid gemaakt tussen arm en armer, want arme mensen mogen tortelduiven offeren en nog armere mensen mogen jonge duiven offeren. Wat er niet staat is dat iemand die niets heeft, niets hoeft te betalen. Waarom zou dat zijn?

TEKST VAN DE WEEK

Maar als iemand arm is en zijn vermogen is niet toereikend,
dan moet hij een lam nemen als schuldoffer tot beweegoffer,
om verzoening voor hem te doen,
met daarbij een tiende efa meelbloem met olie gemengd als graanoffer,
een log olie, en twee tortelduiven of twee jonge duiven
-al naargelang zijn vermogen reikt –
waarvan de ene een zondoffer en de andere een brandoffer is.

Leviticus 14:21 en 22

BENODIGDHEDEN:

- Een parcours met veel moeilijke opdrachten
- Een grote schaal met lekker fruit oid
- Vorkjes (om fruit mee te eten)

AAN DE SLAG:

-laat het parcours en de fruitschaal zien-

We gaan een spel doen. Iedereen moet dit parcours doorlopen en degenen die dit goed hebben gedaan, krijgen een vorkje waarmee ze fruit mogen eten. We wachten wel even met eten tot iedereen klaar is met het parcours.

-vertel de kinderen wat er in het parcours allemaal moet gebeuren-

Bijvoorbeeld: balanceren op een balk, springen van hoepel naar hoepel, of maak opdrachten in vakken van afplaktape, zoals 5x opdrukken, een bal een aantal keer achter elkaar gooien/stuiteren en weer opvangen...

Maak het niet te makkelijk. Geef ze pas een vorkje als ze echt hun best hebben gedaan op hun eigen niveau.

-wanneer het laatste kind aan de beurt is, laat deze dan gewoon een vorkje pakken zonder daarvoor iets te doen-

Zo, nou laten we gaan eten...

Waarschijnlijk reageert de groep hierop.

Probeer de groep er nog van te overtuigen dat dit wel eerlijk is door te zeggen dat jij denkt dat dit kind de opdrachten echt niet kan uitvoeren.

Laat de kinderen komen met ideeën waarop dit wel kan.

-neem het vorkje terug en laat het laatste kind de opdrachten uitvoeren die zijn voorgesteld en laat hem/haar echt zijn best doen.

Geef het vorkje vervolgens weer terug-

Dit lijkt wel een beetje op de tekst van deze week.

God past wat Hij vraagt van iemand aan, aan wat deze persoon kan missen.

Maar iedereen moet *wel* een offer brengen.

Zoals we net hebben gezien, is er niemand die helemaal niets kan. En zo is het ook met een offer. Misschien kan niet iedereen een groot offer betalen, maar iedereen kan wel *iets* missen.

Voor mensen onderling voelt dit dus eerlijker, maar er zijn vast nog meer redenen te noemen waarom dit offer verplicht was voor iedereen.

Wie van de kinderen zal het meest genieten van het eten en het meest dankbaar zijn voor het fruit denk je?

Degene die er zijn best voor heeft gedaan of degene die het gewoon maar krijgt? (het klinkt misschien vreemd voor de kinderen, maar de eerste groep is dankbaarder. Dit kun je duidelijk zien aan de houding van kinderen die worden verwend in vergelijking met kinderen die hun privileges moeten verdienen. Je schat dingen meer op waarde als je er iets voor hebt moeten doen).

En hoe voelde het voor het laatste kind om te horen dat hij/zij het niet zou kunnen? Voelde hij/zij zich gezien of serieus genomen?

In de tekst van de week, gaat het niet over een bak met fruit. De beloning voor deze mensen is dat ze weer terug mogen naar de gemeenschap. Naar hun familie. Wanneer de melaatsheid weg is en ze brengen dit offer, dan zijn ze weer vrij.

Nu is melaatsheid geen normale ziekte. Deze ziekte werd door God gegeven om mensen te straffen. Het lijkt erop dat deze straf gegeven wordt als mensen kwaadspreken of in opstand komen tegen het gezag (denk aan Mirjam bijvoorbeeld).

Wanneer je melaats was, werd je weggestuurd. Je was onrein en moest buiten de gemeenschap (waar God ook woonde) blijven tot je weer rein was. Kwaadsprekerij en rebellie zijn namelijk 'besmettelijk'. Mensen nemen dit makkelijk van elkaar over.

Het is belangrijk dat als iemand weer terugkomt in de gemeenschap, hij niet meer zal gaan kwaadspreken en zal luisteren naar zijn leiders.

Stel je voor dat er 2 melaatsen zijn. De één heeft genoeg geld voor een offer en brengt dus een offer op de dag van de reiniging.

De ander heeft helemaal geen geld en wordt gewoon naar huis gelaten.

Wie van de 2 mensen zal het meest dankbaar zijn met zijn vrijlating?

Wie van de 2 mensen zal waarschijnlijk minder snel weer gaan kwaadspreken of rebelleren?

Wanneer iemand dit offer brengt nadat hij weer rein is verklaard, is zijn/haar eerste stap: gehoorzaamheid aan God.

Ongehoorzaamheid zorgt ervoor dat je buiten het kamp (waar God woonde) moet blijven. Als je weer terug wilt, dan kan dat alleen door gehoorzaamheid.

En dat geldt ook nog steeds voor ons.

Wil dit zeggen dat wij onze plek bij God moeten verdienen? Nou nee, dat kunnen wij niet.

Maar je kunt jezelf ook geen *volgeling* van Jesjoea noemen als je finaal de andere kant op loopt.

Nadat we een verkeerde weg zijn ingeslagen gemaakt, moeten we ons omkeren en stappen zetten in gehoorzaamheid. Achter Jesjoea aan.

Dan kunnen we weer bij God komen. God houdt rekening met wat we kunnen. Hij zal niets van ons vragen wat wij niet kunnen geven.

Hij vraagt wel onze gehoorzaamheid.

En wanneer wij gehoorzaam zijn, kan Hij ons zegenen. Bijvoorbeeld met lekker eten uit Zijn schepping.

-eet samen lekker van het fruit-